

Dr. Mark Bailey: Proč nikdo „neměl, nechytl ani nedostal“ COVID-19

written by Vladimír Bartoš | 16. 10. 2022

[Zdroj](#)

16.10.2022

Nedávno jsem hovořil s mezinárodním konsorciem lékařů a vědců o situaci kolem viru COVID-19 a o otázce jeho existence. Byl jsem dotázán, zda si myslím, že případy COVID-19 mají fiktivní charakter, což je zajímavá otázka. Přesahuje totiž otázku, zda patogenní viry existují a jsou příčinou onemocnění. Umožňuje nám také zabývat se častým tvrzením lidí, že ať už je COVID-19 jakýkoli, „dostali ho“ na základě své zkušenosti nebo některého z takzvaných testů, které podstoupili. Prozkoumejme, proč žádné „to“ neexistuje, přestože existuje spousta „případů“...

Když většina lidí slyší slovo „případ“ v lékařském kontextu, má přirozenou tendenci myslet si, že počítaný jedinec má skutečnou nemoc. Možná vás překvapí, že to vůbec není podmínkou, protože v oboru epidemiologie jej lze [definovat](#) jednoduše jako „standardní kritéria pro zařazení jedince do kategorie případů“. „Standardní kritéria“ mohou být jakákoli a to otevírá prostor pro nejrůznější zneužití a nesprávné interpretace. Ve skutečnosti bylo použito k šíření naprostého podvodu, jak jsme s Dr. Johnem Bevan-Smithem loni zdokumentovali v článku „The COVID-19 Fraud & War on Humanity“. (CZ verze [ZDE](#))

V roce 2020 Sam zveřejnila video „[Co je to případ COVID-19?](#)“, které stručně nastínilo problémy definice „případu“ COVID-19 od Světové zdravotnické organizace (WHO). Je zřejmé, že případy jsou „potvrzovány“ pomocí molekulárních detekčních testů in vitro (mimo tělo) – v roce 2020 to byly především PCR soupravy a dnes máme k dispozici také široce rozšířené rychlé antigenní testy, o kterých jsem pojednával v jiném článku. Ať už se používají

jakékoliv testy, byly zcela odtrženy od konceptu nemoci. V polovině roku 2020 bylo více než zřejmé, že COVID-19 není klinicky definované onemocnění. Cochraneův přehled zveřejněný v červenci téhož roku [dospěl k závěru](#), že „na základě v současnosti dostupných údajů nejsou ani absence, ani přítomnost příznaků či symptomů dostatečně přesné k vyloučení nebo vyloučení onemocnění“. Jinými slovy, případy COVID-19 lze určit výhradně na základě molekulárních „testů“, jako jsou výše zmíněné.

Je zarážející, že naprostá většina lékařské komunity s tímto nesmyslem souhlasila, včetně mnoha těch, kteří byli proti „pandemickým“ restrikcím. Co znamená diagnostikovat nebo léčit „případ“ COVID-19? Dokonce i někteří kritici PCR byli zasaženi debatami o „přesnosti“ PCR a vhodných prahových hodnotách cyklů při určování „případů“. Tím se však opět dostávají do stejné pasti, že tyto konkrétní testy jsou schopny jim říci něco užitečného o stavu člověka. Domnívají se, že PCR je pouze třeba určitým způsobem upravit, aby mohla být použita jako diagnostický nástroj. Pro upřesnění, nemluvím o klinicky ověřených molekulárních testech se známou diagnostickou specifičností a citlivostí, jako jsou například těhotenské testy z moči. Sam se relevantními rozdíly zabývala ve svém videu „[COVID-19: Za oponou PCR.](#)“

Kromě lékařské komunity byla veřejnost oklamána jazykovou lstí, kdy jsou výsledky PCR nebo rychlého antigenního testu veřejnými institucemi a korporátními médii následně nazývány „případy koronaviru“ nebo „případy infekce“. Jedná se o podvodnou hru, protože definice případu WHO byla zcela zkreslena. Kdyby byli upřímní, řekli by: „případy zjištěné chemické reakce v testu“. To by však marketingově selhalo a v roce 2020 by na pandemický narativ nikdo neskočil.

Shrnuto, případy COVID-19 skutečně existují, ale definice případu byla odtržena od konceptu onemocnění. Na „[Dashboardu COVID-19](#)“ Univerzity Johna Hopkinse jsou zobrazeny stovky milionů nesmyslných případů, které pro nezasvěceného diváka vypadají impozantně. Znalost toho, jak byla tato čísla vytvořena, však přináší pochopení, že jsme právě byli svědky pseudopandemie, neboli toho, co Dr. Claus Köhnlein z Virus Mania pokřtil na „[PCR pandemii](#)“ v roce 2020.

Podvod s COVID-19 a koncept „případů“ ilustruje širší problém týkající se lékařského vzdělávání a praxe v rámci alopatického paradigmatu. Je to problém, který si velmi dobře uvědomuji, protože jsem v konvenčním lékařském systému působil dvě desetiletí až do svého odchodu v roce 2016. Toto paradigma je založeno na deklarovaných entitách nemocí, z nichž mnohé jsou údajně způsobeny jedním „patogenem“ a údajně se léčí jednou „zázračnou pilulkou“. Medicína byla tímto způsobem rozvrácena v minulém století po zavedení Rockefellerovy podporované Flexnerovy zprávy a nikdy se z toho nevzpamatovala. Dr. Montague Levenson upozornil na příklad tohoto chybného uvažování o nemocech již v roce 1909:

„Vy zde předpokládáte, že neštovice jsou věc, entita. Tohoto omylu se dopouštějí téměř všichni stoupcí samozvané „regulární školy“ a pro vás bude pravděpodobně novou myšlenkou, když vám řeknu, že ani neštovice, ani žádná jiná nemoc není entita, ale je to stav.“

Dr. Montague Levenson, Bridgeport Evening Farmer, Connecticut USA,
21. srpna 1909.

Jednou z nejhorších věcí, která se může stát při návštěvě alopatického lékaře, je označení za určitou chorobnou entitu. Lékařská praxe se zvrhla v paradigmatu řízená protokoly, v nichž lékaři slepě následují cesty a zaškrtávají políčka. Nešťastní pacienti dostanou cejch a pak jsou podrobena předepsané „léčbě“, místo aby jim bylo poraděno, jak pomoci vyléčit skutečný problém jejich těla. Jednou ze světlých stránek fiaska COVID je to, že mnoha lidem hrubě odhalil podstatu lékařského systému a oni mohli vidět, že jim nemůže pomoci s dosažením skutečného zdraví.

Novozélandský doktor [Ulric Williams](#) byl dalším, kdo pochopil pošetilost snahy klasifikovat „případy“ nemocí nejen pomocí vyšetřování, ale také pomocí kritérií zahrnujících symptomy a příznaky. Spíše tyto vzorce identifikoval jako léčebné krize a pokusy těla obnovit své zdraví. V této souvislosti vám s potěšením oznamujeme, že brzy vydáme knihu, která moudrost a léčebné metody doktora Williamse opět zpřístupní světu.

Často se nás ptají, co skutečně způsobuje, že jsou lidé nemocní, pokud to nejsou „viry“ nebo jiné chorobné jednotky. Jde o to, abychom změnili způsob myšlení od zavádějícího modelu, že „to“ dostaneme nebo tím trpíme, k novému chápání toho, co se naše tělo snaží udělat, aby se opět uzdravilo. Kromě toho, že se touto problematikou zabýváme v našem bezplatném obsahu, zkoumáme tyto koncepty dále v našich měsíčních [sezeních s otázkami a odpověďmi](#). Přístup k tomuto bonusovému obsahu je k dispozici prostřednictvím členství v komunitě Dr. Sam. Pokud chcete podpořit naši práci a získat ještě více odpovědí na své otázky, přihlaste se k [tomuto členství](#). Můžete se také přihlásit k odběru bezplatného newsletteru Dr. Sam, aby vám neunikly žádné novinky.
